

[J. P. Jensen.]

Kvartals Skat som Tillæg til Indkomstskatten for Skatteaaret 1932—33, altsaa Skatten af den Indkomst, som de har erhvervet sig i 1931. Det er et Forhold, som kan faa ret betydelige Følger og fremkalde betydelige Vanskeligheder, hvis f. Eks. en Skatteyder i 1931 har haft store Indkomster og senere er blevet slaaet ud af sit Erhverv eller paa anden Maade er uden Indtægter. Med Henblik herpaa er der i det foreliggende Lovforslag givet Finansministeren Bemyndigelse til, at han enten helt kan frafalde eller nedsætte Tillægsskatten. Det er en Bemyndigelse, som er ganske nødvendig og vil faa sin overordentlig store Betydning; hvor stor Betydning den vil faa i økonomisk Henseende, er ikke let at se i Øjeblikket. Det er derfor noget vanskeligt at udtale sig ganske bestemt om den økonomiske Virkning af det foreliggende Lovforslag.

Ifølge Lovforslagets § 2 skal Formueskatteydere, der for Skatteaaret 1932—33 i Henhold til Loven af 1927 har faaet Nedsættelse i Formueskatten, udrede et Tillæg til Formueskatten svarende til den tilstaaede Nedsættelse, for saa vidt Formueudbyttet har overstegit 3 pCt. af den ansatte Formue. Skatten forfalder, som den fungerende Finansminister omtalte, den 31. Marts i Aar og inddrives paa normal Maade gennem Kommunerne.

Hvad Lovforslagets økonomiske Virkning angaar, har jeg regnet med, at Tillæget til Formueskatten vil give 4—5 Mill. Kr. — den fungerende Finansminister regner med noget mindre —, og at Tillæget til Indkomstskatten vil give 14,7 Mill. Kr., men det vil maaske dog neppe blive saa stort. Jeg regner altsaa med en samlet Indtægt paa ca. 19 Mill. Kr. Dette svarer nogenlunde til, hvad man forventede som Indtægt af de herhen hørende Lovforslag, der blev fremsat før Valget, idet der da var Tale om en Formueskat, som skulde indbringe 8 Mill. Kr., og en Renteskat, der skulde indbringe 11 Mill. Kr.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne ogsaa anbefale dette Lovforslag til hurtig Vedtagelse her i Tinget.

Clausager: De to Lovforslag, der er kommet hertil fra Landstinget, er forskellige i den Henseende, at det ene er Forslag til en permanent Lov og det andet Forslag til en midlertidig Lov. Det første gaar ud paa en stærk Ændring af en gældende Lov, det andet er noget helt nyt. Om begge Lovforslagene er der opnaaet Enighed i det

andet høje Ting mellem Regeringspartierne og Venstre, og jeg kan derfor med det samme sige, at jeg paa mit Partis Vegne kan anbefale dem til velvillig Behandling og senere Vedtagelse.

Ved Overenskomsten om det første Lovforslag, Forslag til Lov om Ændring i Reglerne for Indkomst- og Formueskat til Staten, bringes et gammelt Stridsspørgsmaal til Ophør. Jeg skal ikke bruge lang Tid, men jeg vil dog gerne ganske kort give et lille Rids af, hvordan Forløbet har været i de senere Aar; det kan samtidig tjene til Begrundelse for den Stilling, vi har taget til Lovforslaget.

Loven af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten blev ændret i 1927, og jeg skal nævne de vigtigste Ændringer.

Den første Ændring var den, at Formuer paa indtil 10 000 Kr., der efter Loven af 1922 var betinget frie for Skat, nu blev gjort absolut skattefrie. Den anden Ændring gik ud paa, at Formuer fra 10 000 til 15 000 Kr. blev gjort betingelsesvis skattefrie, nemlig naar Ejeren ikke svarede Indkomstskat til Staten. Den tredje Ændring gik ud paa, at medens Ejeren af en Formue paa under 100 000 Kr. efter Loven af 1922 slap med, for saa vidt han ikke havde mere end 4 500 Kr. i Indkomst, at svare halv Formueskat, blev det nu gradueret saaledes, at hvis han havde en Indkomst paa 3 500—4 500 Kr., svarede han $\frac{4}{5}$ af den fulde Skat, og hvis Indkomsten var 2 000—3 500 Kr., svarede han $\frac{3}{5}$, og hvis endelig hans Indkomst var under 2 000 Kr., slap han med at betale $\frac{2}{5}$.

Disse 3 Ændringer, der blev gennemført 1927, har den nuværende Regering aldrig forsøgt at fjerne, og disse Bestemmelser bliver altsaa fremtidig staaende. Det er maaske ikke helt overflødigt at nævne det, da man af de Fremstillinger, der gives, ofte faar Indtryk af, at alt, hvad der gennemførtes ved 1927-Loven, anser man fra den Side for forkasteligt.

Jeg kommer saa til den fjerde Ændring, der skete i 1927, og hvorom der har staaet megen Strid. Den gik ud paa, at Ejeren af en Formue paa over 100 000 Kr., lige saavel som de, der havde en Formue paa under 100 000 Kr., kunde faa deres Formueskat nedsat, naar Formuens Afkastning var forholdsvis lav, og den nye Regel gik saa ud paa følgende: Han skulde i Formueskat svare $1\frac{1}{2}$ Gang den Indkomstskat, han gav af Formuens Afkastning; Nedsættelsen skulde dog standse ved 40 pCt. af den oprindelige Formueskat. For saa vidt Formue-